

RÅDETS DIREKTIV 2008/9/EF

af 12. februar 2008

om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsesbestemmelserne som fastsat ved Rådets direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet ⁽³⁾, skaber betydelige problemer både for medlemsstaternes administrative myndigheder og for virksomhederne.
- (2) De foranstaltninger, der er fastsat i det pågældende direktiv, bør ændres med hensyn til de frister, inden for hvilke beslutningerne vedrørende anmodninger om tilbagebetaling skal meddeles virksomhederne. Samtidig bør det fastsættes, at også virksomhederne skal afgive svar inden for nærmere fastsatte tidsrum. Endvidere bør proceduren forenkles og moderniseres ved anvendelse af moderne teknologier.
- (3) Den nye procedure bør kunne fremme virksomhedernes stilling, da medlemsstaterne skal betale renter, hvis tilbagebetalingen finder sted for sent, og virksomhedernes ret til at gøre indsigelse vil blive styrket.
- (4) For at øge klarheden og forbedre læseligheden bør den bestemmelse, der hidtil har stået i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽⁴⁾ om anvendelsen af direktiv 79/1072/EØF, nu indsættes i dette direktiv.

- (5) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan på grund af foranstaltningernes omfang bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor handle i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (6) Rådet bør i overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽⁵⁾ tilskynde medlemsstaterne til, både i egen og i Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (7) Af klarhedshensyn bør direktiv 79/1072/EØF ophæves under hensyntagen til de nødvendige overgangsforanstaltninger for så vidt angår tilbagebetalingsanmodninger indgivet inden den 1. januar 2010 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv fastsætter detaljerede regler for tilbagebetaling af merværdiafgift (moms), jf. artikel 170 i direktiv 2006/112/EF, til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som opfylder betingelserne i artikel 3.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten«: enhver afgiftspligtig person som omfattet af artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men på en anden medlemsstats område

⁽¹⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 28 af 3.2.2006, s. 86.

⁽³⁾ EFT L 331 af 27.12.1979, s. 11. Senest ændret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2007/75/EF (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 13).

⁽⁵⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

- 2) »tilbagebetalingsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor momsen blev pålagt den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, for varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat
- 3) »tilbagebetalingsperiode«: den periode i henhold til artikel 16, der er omfattet af tilbagebetalingsanmodningen
- 4) »tilbagebetalingsanmodning«: den anmodning om tilbagebetaling af moms, der er pålagt den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, for varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat
- 5) »ansøger«: den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som fremsætter tilbagebetalingsanmodningen.

Artikel 3

Dette direktiv finder anvendelse på enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, og som opfylder følgende betingelser:

- a) han har i tilbagebetalingsperioden hverken haft hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller, hvis han ikke har haft et sådant hjemsted eller fast forretningssted, sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i tilbagebetalingsmedlemsstaten
- b) han har i tilbagebetalingsperioden ikke leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, med undtagelse af følgende transaktioner:
- i) levering af transportydelser og tjenesteydelser i tilknytning dertil, som er fritaget for afgift i henhold til artikel 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 eller 160 i direktiv 2006/112/EF
- ii) levering af varer og ydelser til en person, der er betalingspligtig for moms i henhold til artikel 194-197 og artikel 199 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 4

Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

- a) tilbagebetaling af fejlagtigt fakturerede momsbeløb efter medlemsstatens lovgivning

- b) momsbeløb, som er fakturerede for levering af varer, som er eller kan være fritaget i henhold til artikel 138 eller artikel 146, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 5

Hver medlemsstat tilbagebetaler til en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, moms, der er pålagt varer eller ydelser, der er leveret til ham af andre afgiftspligtige personer i denne medlemsstat, eller for import af varer til denne medlemsstat, forudsat at sådanne varer og ydelser anvendes til følgende transaktioner:

- a) transaktioner omhandlet i artikel 169, litra a) og b), i direktiv 2006/112/EF
- b) transaktioner til en person, der er betalingspligtig for moms i medfør af artikel 194-197 og artikel 199 i direktiv 2006/112/EF som anvendt af tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Uanset artikel 6 fastsættes med henblik på dette direktiv retten til tilbagebetaling af en indgående afgift efter direktiv 2006/112/EF som anvendt af tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Artikel 6

For at være berettiget til tilbagebetaling i tilbagebetalingsmedlemsstaten skal en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, gennemføre transaktioner, der giver ret til fradrag i den medlemsstat, hvor han er etableret.

Når en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, i den medlemsstat, hvor han er etableret, både gennemfører transaktioner, der giver ret til fradrag, og transaktioner, der ikke giver ret til fradrag i den pågældende medlemsstat, må af det beløb, der kan betales tilbage ifølge artikel 5, kun den del af momsen, der knytter sig til førstnævnte transaktioner, tilbagebetales af tilbagebetalingsmedlemsstaten, jf. artikel 173 i direktiv 2006/112/EF som anvendt af etableringsmedlemsstaten.

Artikel 7

For at opnå en tilbagebetaling af momsen i tilbagebetalingsmedlemsstaten retter den afgiftspligtige person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, en elektronisk tilbagebetalingsanmodning til nævnte medlemsstat og indgiver den i den medlemsstat, hvor han er etableret, via den elektroniske portal, som denne medlemsstat har oprettet.

Artikel 8

1. Anmodningen om tilbagebetaling skal indeholde følgende oplysninger:

- a) ansøgerens navn og fuldstændige adresse
- b) en adresse, der kan kontaktes ad elektronisk vej
- c) en beskrivelse af ansøgerens erhvervsaktivitet, som varerne og tjenesteydelserne leveres til
- d) den tilbagebetalingsperiode, anmodningen omfatter
- e) en erklæring fra ansøgeren om, at han ikke har leveret varer eller tjenesteydelser, der betragtes som leveret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, i tilbagebetalingsperioden, bortset fra transaktioner som omhandlet i artikel 3, litra b), nr. i) og ii)
- f) ansøgerens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, og
- g) oplysning om bankkonti, (inkl. IBAN- og BIC-numre).

2. Ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger skal tilbagebetalingsanmodningen for hver tilbagebetalingsmedlemsstat og for hver faktura eller hvert importdokument indeholde følgende oplysninger:

- a) leverandørens navn og fuldstændige adresse
- b) medmindre der er tale om import, leverandørens momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer som tildelt af tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 239 og 240 i direktiv 2006/112/EF
- c) medmindre der er tale om import, præfikset for tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 215 i direktiv 2006/112/EF
- d) fakturaens eller importdokumentets dato og nummer
- e) det afgiftspligtige beløb og momsbeløb udtrykt i tilbagebetalingsmedlemsstatens valuta
- f) det fradragsberettigede momsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 5 og artikel 6, andet afsnit, udtrykt i tilbagebetalingsmedlemsstatens valuta

g) hvor det er relevant, pro rata-satsen for fradraget beregnet i henhold til artikel 6 og udtrykt som en procentsats

h) de erhvervede varers og ydelsers art beskrevet med koder, jf. artikel 9.

Artikel 9

1. Anmodningen om tilbagebetaling skal indeholde oplysninger om de erhvervede varers og ydelsers art beskrevet med følgende koder:

- 1 = brændstof
- 2 = udlejning af transportmidler
- 3 = udgifter vedrørende transportmidler (bortset fra de varer og ydelser, der henvises til i kode 1 eller 2)
- 4 = vejafgifter og bompenge
- 5 = rejseudgifter såsom taxiudgifter, billetter til offentlige transportmidler
- 6 = logi
- 7 = fødevarer, drikkevarer og restaurationsydelser
- 8 = entré til messer og udstillinger
- 9 = udgifter til luksusforbrug, underholdning og repræsentation
- 10 = andet.

Ved anvendelse af kode 10 skal de leverede varers og ydelsers art angives.

2. Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan kræve, at ansøgeren giver supplerende elektronisk kodede oplysninger for så vidt angår hver kode, der er omhandlet i stk. 1, i det omfang sådanne oplysninger er nødvendige på grund af begrænsninger i fradragsretten i henhold til direktiv 2006/112/EF, som gælder i tilbagebetalingsmedlemsstaten, eller med henblik på gennemførelse af en relevant fravigelse tilladt af tilbagebetalingsmedlemsstaten i henhold til artikel 395 og 396 i nævnte direktiv.

Artikel 10

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan uanset anmodningen om oplysninger efter artikel 20 kræve, at ansøgeren ad elektronisk vej indgiver en kopi af fakturaen eller importdokumentet sammen med tilbagebetalingsanmodningen, hvis det afgiftspligtige beløb på en faktura eller et importdokument udgør 1 000 EUR eller derover eller modværdien deraf i national valuta. Hvis fakturaen vedrører brændstof, er dette mindstebeløb 250 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Artikel 11

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan kræve, at ansøgeren giver en beskrivelse af sin erhvervsaktivitet ved hjælp af de harmoniserede koder, der fastlægges efter proceduren i artikel 34a, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Med henblik på anvendelsen af dette direktiv kan tilbagebetalingsmedlemsstaten angive, hvilke(t) sprog der skal anvendes af ansøgeren i forbindelse med oplysningerne i tilbagebetalingsanmodningen, eller andre supplerende oplysninger.

Artikel 13

Hvis den angivne pro rata-sats for fradraget justeres i henhold til artikel 175 i direktiv 2006/112/EF efter indgivelsen af tilbagebetalingsanmodningen, korrigerer ansøgeren det beløb, der er anmodet om, eller som allerede er tilbagebetalt.

Korrektionen foretages i det kalenderår, der følger efter den pågældende tilbagebetalingsperiode, i en tilbagebetalingsanmodning eller, hvis ansøgeren ikke indgiver tilbagebetalingsanmodninger i det pågældende kalenderår, i en særskilt erklæring, der indgives via den elektroniske portal, som er oprettet af den medlemsstat, hvor han er etableret.

Artikel 14

1. Tilbagebetalingsanmodningen skal vedrøre:
 - a) køb af varer eller ydelser, der er blevet faktureret inden for tilbagebetalingsperioden, forudsat at momsen har kunnet opkræves før eller på tidspunktet for faktureringen, eller for hvilket momsen har kunnet opkræves i tilbagebetalingsperioden, forudsat at købet er blevet faktureret før afgiftspligtens indtræden
 - b) import af varer i tilbagebetalingsperioden.
2. Ud over de transaktioner, der er nævnt i stk. 1, kan tilbagebetalingsanmodningen vedrøre fakturaer eller importdoku-

menter, der ikke er omfattet af tidligere tilbagebetalingsanmodninger, når de angår transaktioner, der blev foretaget i løbet af det pågældende kalenderår.

Artikel 15

1. Tilbagebetalingsanmodningen skal indgives til etableringsmedlemsstaten senest den 30. september i kalenderåret efter tilbagebetalingsperioden. Tilbagebetalingsanmodningen betragtes først som indgivet, når ansøgeren har forelagt alle de i artikel 8, 9 og 11 krævede oplysninger.

2. Etableringsmedlemsstaten skal straks sende ansøgeren en elektronisk bekræftelse på modtagelsen.

Artikel 16

Tilbagebetalingsperioden er højst et kalenderår og mindst tre kalendermåneder. Tilbagebetalingsanmodninger kan dog vedrøre en periode på mindre end tre måneder, hvis perioden udgør resten af et kalenderår.

Artikel 17

Hvis tilbagebetalingsanmodningen vedrører en tilbagebetalingsperiode på mindre end et kalenderår, men mindst tre måneder, må det momstilbagebetalingsbeløb, der anmodes om, ikke være lavere end 400 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Hvis tilbagebetalingsanmodningen vedrører en tilbagebetalingsperiode på et kalenderår eller resten af et kalenderår, må afgiftsbeløbet ikke være lavere end 50 EUR eller modværdien deraf i national valuta.

Artikel 18

1. Etableringsmedlemsstaten sender ikke anmodningen til tilbagebetalingsmedlemsstaten, hvis ansøgeren i etableringsmedlemsstaten i tilbagebetalingsperioden
 - a) ikke er momspligtig
 - b) kun foretager leveringer af varer og ydelser, som er fritaget uden fradragsret for moms, der er betalt i det tidligere omsætningsled, i medfør af artikel 132, 135, 136, 371, artikel 374-377, artikel 378, stk. 2, litra a), artikel 379, stk. 2, eller artikel 380-390 i direktiv 2006/112/EF eller de indholdsmæssigt identiske fritagelsesbestemmelser i tiltrædelsesakten af 2005
 - c) anvender afgiftsfritagelsen for små virksomheder i medfør af artikel 284-287 i direktiv 2006/112/EF

⁽¹⁾ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

d) anvender standardsatsordningen for landbrugere i medfør af artikel 296-305 i direktiv 2006/112/EF.

2. Etableringsmedlemsstaten underretter ad elektronisk vej ansøgeren om den beslutning, den har truffet i henhold til stk. 1.

Artikel 19

1. Tilbagebetalingsmedlemsstaten underretter straks ad elektronisk vej ansøgeren om, hvornår ansøgningen blev modtaget.

2. Tilbagebetalingsmedlemsstaten meddeler ansøgeren sin beslutning om at imødekomme eller afvise tilbagebetalingsanmodningen senest fire måneder efter modtagelsen heraf i nævnte medlemsstat.

Artikel 20

1. Hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten finder, at den ikke har modtaget alle de relevante oplysninger, der er nødvendige for, at den kan træffe beslutning om hele eller en del af tilbagebetalingen, kan den elektronisk anmode om supplerende oplysninger, navnlig hos ansøgeren eller de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, inden for den periode på fire måneder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2. Hvis en anden person end ansøgeren eller den kompetente myndighed i en medlemsstat anmodes om at indgive de supplerende oplysninger, bør anmodningen udelukkende indgives elektronisk, hvis modtageren af anmodningen råder over sådanne midler.

Tilbagebetalingsmedlemsstaten kan om nødvendigt anmode om flere supplerende oplysninger.

De oplysninger, der anmodes om i dette stykke, kan omfatte forelæggelse af originalen eller en kopi af den relevante faktura eller det relevante importdokument, hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten har begrundet tvivl om, at der foreligger et gyldigt eller præcist krav. I et sådant tilfælde gælder de i artikel 10 nævnte mindstebeløb ikke.

2. Oplysningerne i medfør af stk. 1 skal være tilbagebetalingsmedlemsstaten i hænde senest en måned efter den dato, hvor anmodningen indgik hos den person, til hvem den var rettet.

Artikel 21

Hvis tilbagebetalingsmedlemsstaten anmoder om supplerende oplysninger, meddeler den ansøgeren sin beslutning om at imødekomme eller afvise tilbagebetalingsanmodningen senest to måneder efter modtagelsen af de ønskede oplysninger eller, hvis den ikke har modtaget noget svar på anmodningen senest to måneder efter udløbet af den i artikel 20, stk. 2, nævnte tidsfrist. Beslutningen vedrørende hele eller en del af tilbagebetalingen træffes dog tidligst seks måneder efter, at tilbagebetalingsanmodningen er modtaget i tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Når tilbagebetalingsmedlemsstaten anmoder om flere supplerende oplysninger, meddeler den ansøgeren sin beslutning

vedrørende hele eller en del af tilbagebetalingsanmodningen senest otte måneder efter nævnte medlemsstats modtagelse af anmodningen.

Artikel 22

1. Imødekommes tilbagebetalingsanmodningen, tilbagebetaler tilbagebetalingsmedlemsstaten det godkendte beløb senest 10 arbejdsdage efter udløbet af den frist, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, eller, hvis der er anmodet om supplerende eller yderligere supplerende oplysninger, efter udløbet af de tilsvarende frister i artikel 21.

2. Tilbagebetalingen udbetales i tilbagebetalingsmedlemsstaten eller på ansøgerens begæring i enhver anden medlemsstat. I sidstnævnte tilfælde trækker tilbagebetalingsmedlemsstaten bankomkostningerne i forbindelse med overførslen fra det beløb, der skal udbetales til ansøgeren.

Artikel 23

1. Hvis tilbagebetalingsanmodningen afvises helt eller delvis, giver tilbagebetalingsmedlemsstaten ansøgeren en begrundelse for denne afvisning sammen med afgørelsen.

2. Ansøgeren kan over for de kompetente myndigheder i tilbagebetalingsmedlemsstaten gøre indsigelse mod en afvisning af en tilbagebetalingsanmodning og kan gøre dette i samme form og inden for de samme frister som dem, der er fastsat for indsigelser i forbindelse med tilbagebetalingsanmodninger fra personer, der er etableret i denne medlemsstat.

Hvis afgørelse om tilbagebetalingsanmodningen ikke træffes inden for de frister, der er fastlagt i dette direktiv, skal ansøgeren, såfremt dette efter tilbagebetalingsmedlemsstatens lovgivning hverken betragtes som en imødekommelse eller afvisning af tilbagebetalingsanmodningen, have adgang til alle de administrative eller retlige procedurer, der kan benyttes af afgiftspligtige personer, der er etableret i denne medlemsstat, og som befinder sig i samme situation. Hvis sådanne procedurer ikke findes, anses en manglende afgørelse om tilbagebetalingsanmodningen inden for den fastsatte frist som en afvisning af anmodningen.

Artikel 24

1. Hvis en tilbagebetaling er opnået svigagtigt eller på anden måde uretmæssigt, tager den kompetente myndighed i tilbagebetalingsmedlemsstaten skridt til efter den i tilbagebetalingsmedlemsstaten gældende procedure straks at inddrive de beløb, ansøgeren uretmæssigt har fået udbetalt, samt eventuelle bøder og renter, jf. dog bestemmelserne om gensidig bistand ved inddrivelse af moms.

2. Hvis der er pålagt en administrativ bøde eller renter, som ikke er betalt, kan tilbagebetalingsmedlemsstaten suspendere enhver yderligere tilbagebetaling til den pågældende afgiftspligtige person svarende til det ubetalte beløb.

Artikel 25

Tilbagebetalingsmedlemsstaten skal tage hensyn til den korrektion, der er foretaget med hensyn til en tidligere tilbagebetalingsanmodning, jf. artikel 13, som en nedsættelse eller forhøjelse af tilbagebetalingsbeløbet eller, i tilfælde af indgivelse af en særskilt erklæring, som særskilt betaling eller inddrivelse.

Artikel 26

Tilbagebetalingsmedlemsstaten betaler renter til ansøgeren af det beløb, der skal tilbagebetales, hvis tilbagebetalingen finder sted efter sidste frist for betaling i henhold til artikel 22, stk. 1.

Hvis ansøgeren ikke sender tilbagebetalingsmedlemsstaten de ønskede supplerende eller yderligere supplerende oplysninger inden for de fastsatte frister, finder første stykke ikke anvendelse. Det samme gælder indtil tilbagebetalingsmedlemsstaten har modtaget de dokumenter, der i henhold til artikel 10 skal fremsendes ad elektronisk vej.

Artikel 27

1. Renten beregnes fra dagen efter sidste frist for tilbagebetaling i henhold til artikel 22, stk. 1, og indtil den dato, hvor tilbagebetalingen rent faktisk finder sted.

2. Rentesatsen skal svare til den rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af moms til momsplichtige personer etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten ifølge denne medlemsstats nationale lovgivning.

Hvis rente ifølge national lovgivning ikke skal betales i tilfælde af tilbagebetaling til etablerede momsplichtige personer, betales en rente svarende til den rente eller tilsvarende afgift, som tilbagebetalingsmedlemsstaten anvender ved for sen betaling af moms fra afgiftspligtige personer.

Artikel 28

1. Dette direktiv finder anvendelse på tilbagebetalingsanmodninger indgivet efter den 31. december 2009

2. Direktiv 79/1072/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 2010. Dets bestemmelser finder dog fortsat anvendelse på tilbagebetalingsanmodninger indgivet før den 1. januar 2010.

Henvisninger til det ophævede direktiv skal forstås som henvisninger til dette direktiv med undtagelse af tilbagebetalingsanmodninger indgivet inden den 1. januar 2010.

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 2010. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 30

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 31

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. februar 2008.

På Rådets vegne

A. BAJUK

Formand